

ברכת המזון

בימים שאין בהם תחנון:

בימים שיש בהם תחנון:

שיר המעלות בשני יי את-שיבת ציון
 חיינו כחלמים: אז ימלא שחק פינו ולשוננו
 רנה אז ואמרו בגוים הגדיל יי לעשות
 עם-אלה: הגדיל יי לעשות עמנו חיינו
 שמחים: שובה יי את-שבותנו כפאפיקים
 בנגב: הורעים בדמעה ברנה יקצרו:
 הלוד ילד ובכה נשא משד-הנרע בא-יבא
 ברנה נשא אלמתי:

כאשר שלש (או יותר) אכל ביחד מברכים ב"זמון":

המזון מרים כוס יין:

המזון: רבותי נברך! או רבותי וויר וואלען בענשען!

כולם: יהי שם יי מברך מעתה ועד-עולם:

המזון: ברשות ... נברך (בעשרה אלהינו) שאכלנו משלו:

כולם: ברוך (בעשרה) אלהינו שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

(מי שלא אכל: ברוך ומברך שמו תמיד לעולם ועד:)

המזון: ברוך (בעשרה) אלהינו שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

ברוך הוא וברוך שמו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הן את העולם כלו
 בטובו כהן בחסד וברחמים הוא נתן לחם לכל-בשר כי
 לעולם חסדו: ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר
 לנו מזון לעולם ועד: בעבור שמו הגדול כי הוא זן ומפרנס
 לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא:
 ברוך אתה יי הן את הכל:

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בפורים: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה
 כשעמד עליהם המן הרשע בקש (אסתר א)
 להשמיד להרג ולאבד את-כל-היהודים מנער
 ועד-זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר
 לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר ושללם לבזו:
 ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת
 את מחשבתו וחשבות גמולו בראשו ותלו אותו
 ואת בגיו על העץ:

ועל הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך ותברך שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד: פכתוב: ואכלת ושבעת
וברכת את-יי אלהיך על-הארץ הטבה אשר נתן-לך: ברוך אתה יי על הארץ ועל המזון:

רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל
 הבית הגדול והקדוש שנקרא שמו עליו: אלהינו אבינו רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו והרויחנו והרחנו לנו יי אלהינו
 מהרה מכל צרותינו: ונא אל תצריכנו יי אלהינו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם אלא לידי המלאה
 הפתוחה הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך
 לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך: ברצונך הנית לנו יי אלהינו שלא תהי צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו והראנו יי
 אלהינו בנחמות ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל תשועות ובעל הנחמות:

בראש חודש ומועדים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבָּא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִפְקְדֵנוּ וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרֵנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד
עֲבֹדְךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִיר קִדְשְׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִּיטָה וְלִטְוָכָה וּלְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם

ראש החדש | חג המצות | חג השבועות

הזכרון | חג הסוכות | שמיני חג העצרת

הַזֶּה זִכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וּבְיָנֵה יְרוּשָׁלַם עִיר הַקִּדְשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ בִּגְדָה בְּרַחֲמֵינוּ יְרוּשָׁלַם אֲמֵן:

אם שכח בשבת לומר 'רצה':

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֻת:

אם שכח לומר 'עלה ויבא' בראש חודש:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן:

אם שכח שבת ראש חודש 'רצה' ו'עלה ויבא':

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְזִכְרוֹן: בְּרוּךְ

אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֻת וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

אם שכח 'עלה ויבא' ביום טוב:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה אֶת־יוֹם חַג (פְּלוּנִי) הַזֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ

מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמִים:

אם שכח שבת יום טוב 'רצה' ו'עלה ויבא':

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית וְיָמִים טוֹבִים לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה

אֶת־יוֹם חַג (פְּלוּנִי) הַזֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֻת וְיִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גֹאֲלֵנוּ יוֹצְרֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה
יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל שְׂבָכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטִּיב הוּא מְטִיב הוּא יִטִּיב לָנוּ: הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא
יִגְמְלֵנוּ לְעַד לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרַחֵם הַצֵּלָה וְהַצִּלָּה בְּרַכָּה וְיִשׁוּעָה נַחֲמָה פְּרֻנְסָה וְכִלְכִּלָּה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם
וְכָל טוֹב וּמְכַל טוֹב אֵל יַחֲסֵרֵנוּ:

יש שמסיימים כאן בשבת.

הַרְחֵמֵן הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: הַרְחֵמֵן הוּא יַתְּבַרְךָ בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֶיךָ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר וָדוֹר וְיִתְפָּאֵר
בְּנוֹ לְנֶצַח נִצְחִים וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הַרְחֵמֵן הוּא יַפְרִינֵנוּ בְּכָבוֹד: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עַל גּוֹיִם מַעַל
צְוָאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרַכָּה מְרֻבָּה בְּבֵית זֶה וְעַל שְׁלָחַן זֶה שְׂאֵבְלֵנוּ עָלֵינוּ: הַרְחֵמֵן
הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זָכוֹר לְטוֹב וְיִבְשֹׁר לָנוּ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת:

אורחים אומרים:

וַיְהִי רָצוֹן שְׁלֹא יִבוֹשׁ בַּעַל הַבֵּית בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֹם לְעוֹלָם הַבָּא וְיִצְלַח מְאֹד בְּכָל נִכְסָיו וַיְהִי נִכְסָיו מְצֻלָּחִים וּקְרוֹבִים לְעִיר וְאֵל יִשְׁלוּט
שְׁטֵן לֹא בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְלֹא בְּמַעֲשֵׂי יָדֵינוּ וְאֵל יִצְדַּק לֹא לְפָנֵינוּ וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דָּבָר הַרְהוֹר חֲטָא וְעִבְרָה וְעוֹן מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת [אָבִי מוֹרִי] בַּעַל הַבֵּית הַזֶּה וְאֶת [אָמִי מוֹרֵתִי] בַּעַל הַבֵּית הַזֶּה: אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זֶרְעָם
וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם, אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מָכַל כָּל כֶּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ
כְּלָנוּ יַחַד בְּבִרְכָּה שְׁלֵמָה וְנֹאמַר אֲמֵן:

ברית מילה

הַרְחֵמֵן הוּא אֲשֶׁר חָנַן אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ הוּא יִגַּן עָלָיו מִמָּרוֹמוֹ וּבְשָׁלוֹם יָבֹא עַל־מְקוֹמוֹ וַיְהִי אֱלֹהֵיו עִמּוֹ וּכְאֲפָרִים
וּכְמִנְשָׁה לְשׁוֹמוֹ וְיִקְרָא בְּיִשְׂרָאֵל שְׁמוֹ:

הַרְחֵמֵן הוּא פֶקֶדוֹ וּפְקֻדָּהוּ בְּרַחֲמִים לְהַבְיֵנוּ בְּדַת חַכּוּמִים וּבִכְלָה בְּטוֹב יָמִים וּשְׁנוֹתָיו בְּנְעִימִים יַעֲבֹדוּהוּ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲווּ לוֹ לְאָמִים:
הַרְחֵמֵן הוּא רַבּוֹת שְׁנִים יַחֲיֵהוּ צָדֵק לְרַגְלָיו יִקְרָאָהוּ וְנַחֲמַת צִיּוֹן יִרְאָהוּ וְאֶת־עַמּוֹ לְשָׁלוֹם יִבְרַכְהוּ וְיַעֲזֹר חֲסִדּוֹ לְרַחֲמָהוּ כִּי חָפֵץ
חֲסֵד הוּא:

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת־הַחֲתָן הַזֶּה וּבַעַל בְּרִיתוֹ יִשְׁמַח אֲבִיו וְתֵגֵל יוֹלְדָתוֹ וְיִתְבָּרְכוּ הַמְּסֻבִּים בְּסַעֲוִדָתוֹ וְכֵן יִזְכּוּ שִׂישְׁמֹחוּ בַּחֲתָנָתוֹ
בְּנֵי בָנִים לְהִרְאוֹתוֹ וְיִישׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתוֹ:

הַרְחֵמֵן הוּא מְהֵרָה יִזְכֹּר זֹאת מִצְוָתוֹ פֶּה יַפְדֶּה אֲמִתּוֹ רַחֲמִים יַעֲזֹר לְעִדָּתוֹ קִהְלֵיו יִקְבֹּץ בַּחֲמִלָתוֹ בְּהִרְאוֹתוֹ אֶת־עֶשֶׂר כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ
וְאֶת־יִקְרַת תַּפְאֶרֶת גְּדֻלָּתוֹ:

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת־הַחֲתָן הַזֶּה וּבַעַל בְּרִיתוֹ וְאֶת אֲבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְאֶת רַבּוֹתֵינוּ וְאֶת־אֲחֵינוּ הַיּוֹשְׁבִים פֶּה כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ
אֲבָרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מָכַל כָּל כֶּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבִרְכָּה שְׁלֵמָה וְנֹאמַר אֲמֵן:

ממרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום: ונשא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישענו ונמצא חן ושכל

בשבת:

חודש: בראש

רגלים: בשלש

השנה: בראש

בסכות:

הרחמן הוא ינחילנו ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

הרחמן הוא יחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה:

הרחמן הוא ינחילנו ליום שכלו טוב:

הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה:

הרחמן הוא יקים לנו את-סכת דויד הנפלת:

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי עולם הבא:

מגדיל [מגדול] ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד-עולם: עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: יראו את-יי קדשו כי אין מחסור ליראיו: בפירים רשו ורעבו ודרשו יי לא-יחסרו כל-טוב: הודו ליי כי-טוב כי לעולם חסדו: פותח את-ידו ומשביע לכל-תני רצון: ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו: גער היתי גם-זקנתי ולא-ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש-לחם: יי עז לעמו יתן יי יברך את-עמו בשלום:

המזמן: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

זמון לנשואין

המבורך:	רבותי נברך! או רבותי מיר וואללען בענשען!
כולם:	יהי שם יי מברך מעתה ועד־עולם:
המבורך:	דני הסר וגם חרון ואז אלם בשיר ירן נחני במעגלי צדק שעה ברכת בני אהרן (אם אין כהן: בני ישראל):
	ברשות מרנן ורבנן ורבותי נברך אליהינו שהשמחה במעוננו ושאכלנו משלו
כולם:	ברוך אליהינו שהשמחה במעוננו ושאכלנו משלו ובטובו חיינו:
המבורך:	ברוך אליהינו שהשמחה במעוננו ושאכלנו משלו ובטובו חיינו:
	ברוך הוא וברוך שמו:

שבע ברכות

- [א] ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
- [ב] ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם שחלל ברא לכבודו:
- [ג] ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם יוצר האדם:
- [ד] ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בצלמו בצלם דמות תבניתו והתקין לו ממנו בנים עדי עד: ברוך אתה יי יוצר האדם:
- [ה] שוש תשיש ותגל העקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה: ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:
- [ו] שמח תשמח רעים האהובים בשמחה יצירך בגן עדן מקדם: ברוך אתה יי משמח חתן וכלה:
- [ז] ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה גילה רנה דיצה וחדנה אהבה ואהבה ושלום ורעות: מהרה יי אליהינו ושמע בערי יהודה ובחצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול מצחלות חתנים מחפתם ונערים ממשתה נגינתם: ברוך אתה יי משמח חתן עם הכלה:

﴿ ברכה מעין שלש ﴾

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל

הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן

הַמַּחְיָה וְעַל הַכֹּלֶכֶל

הָעֵץ וְעַל פְּרֵי הָעֵץ

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהִנְחַלְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ לְאָכֹל מִפְּרֵיהָ וּלְשִׁבּוֹעַ מִטּוֹבָהּ: רַחֵם
יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבִּיחְךָ וְעַל הַיְכָלְךָ: וּבִנְהָ יְרוּשָׁלַיִם עִיר
הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׁמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל מִפְּרֵיהָ וְנִשְׂבַּע מִטּוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ עָלֶיהָ בְּקֹדֶשׁ וּבְטָהֳרָה:

וּרְצֵה וְהִתְלַצְנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה:

שבת:

וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה:

ראש חודש:

וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת \ הַשִּׁבְעוֹת \ הַסֻּפּוֹת \ שְׁמִינִי חַג הָעֲצָרֹת הַזֶּה:

שלוש רגלים:

וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם תּוֹזְכְּרוֹן הַזֶּה:

ראש השנה:

כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנוֹדֶה לָךְ עַל הָאָרֶץ.

וְעַל הַפְּרוֹת | וְעַל הַמַּחְיָה | וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן

בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הָאָרֶץ

וְעַל הַפְּרוֹת: | וְעַל הַמַּחְיָה: | וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא נִפְשוֹת רַבּוֹת וְחֹסְרוֹנֵן עַל כָּל מֶה שֶׁבָּרָא לְהַחְיֹת (בָּהֶם) גִּפְשׁ כָּל חַי: בְּרוּךְ
חַי הָעוֹלָמִים: